

достойна за обожавание; а ти не са обносяшъ съ нея, както тръбва да са обнася единъ мажъ

Г. Данденъ (на страна).

Злодѣйка!

ЯВЛЕНИЕ XII.

Г-нъ и Г-жа Сотенвилъ, Г. Данденъ.

Г-нъ Сотенвилъ.

Това е едно малко отмъстение на предишната случка, но и това ще са премине само съ едно милуване, което тръбва да направишъ. Збогомъ, зете; ето та въ положение да са не грижишъ вече. Иди та направи миръ заедно, и гледай да я укротишъ чрезъ извинениа.

Г-жа Сотенвилъ.

Тръбва да знаешъ че е една млада мома отрастена въ цѣломѫдрие, и която не е никакъ научена да са вижда сумнителна въ нѣкое лошо дѣло. Сбогомъ. Радвамъ са като виждамъ че вашите безредия сѫ свршени. (излизатъ)

ЯВЛЕНИЕ XIII.

Г. Данденъ (самъ).

Не казвамъ нищо, защото, и да говоря, не ще да спечела нищо. Никога не са е видело нѣщо равно съ злополучието ми. Да, удивлявамъ злополучието си, удивлявамъ сѫщо и искуството